

Předběžná otázka

Může být článek 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES⁽¹⁾ ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES, vykládán v tom smyslu, že nebrání uplatnění takových vnitrostátních právních předpisů, jako jsou právní předpisy, přezkoumávané v tomto řízení, jejichž cílem a dopadem je snížení odměny za výrobu elektřiny o částku odpovídající hodnotě povolenek na emise, které byly v příslušném období bezplatně přiděleny?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2003, L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631.

Kasační opravný prostředek podaný dne 15. listopadu 2011 ClientEarth proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 6. září 2011 ve věci T-452/10: ClientEarth, podporovaná Dánským královstvím, Finskou republikou a Švédským královstvím v. Rada Evropské unie

(Věc C-573/11 P)

(2012/C 39/15)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: ClientEarth (zástupce: P. Kirch, avocát)

Další účastníci řízení: Dánské království, Finská republika, Švédské království a Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit usnesení Tribunálu ze dne 6. září 2011 ve věci T-452/10

— uložit Radě Evropské unie náhradu veškerých nákladů řízení

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu pojmů „nezávislost“ a „třetí osoba“ v kontextu použití prvního, třetího a čtvrtého odstavce článku 19 statutu Soudního dvora a čl. 43 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu

Žaloba podaná dne 18. listopadu 2011 — Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství

(Věc C-576/11)

(2012/C 39/16)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: O. Beynet a B. Simon, zmocněnci)

Žalované: Lucemburské velkovévodství

Návrhová žádání

— určit, že Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo všechna opatření nezbytná k vyhovění rozsudku, který Soudní dvůr vydal dne 23. listopadu 2006 ve věci C-452/05, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 260 prvního odstavce Smlouvy o fungování Evropské unie,

— uložit Lucemburskému velkovévodství povinnost zaplatit Komisi penále ve výši 11 340 eur za každý den prodlení s vyhověním rozsudku vydanému dne 23. listopadu 2006 ve věci C-452/05, a to ode dne vyhlášení rozsudku v projednávané věci do dne, kdy bude vyhověno rozsudku vydanému ve věci C-452/05,

— uložit Lucemburskému velkovévodství povinnost zaplatit Komisi denní paušální částku ve výši 1 248 eur ode dne vyhlášení rozsudku ze dne 23. listopadu 2006 ve věci C-452/05 do dne vyhlášení rozsudku v projednávané věci, nebo do dne, kdy bude vyhověno rozsudku vydanému ve věci C-452/05, jestliže mu bude vyhověno dříve,

— uložit Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby Komise uvádí, že jak vyplývá z přezkumu informací poskytnutých lucemburskými orgány, Lucembursko do dnešního dne nevyhovělo rozsudku Soudního dvora v plném rozsahu, a to téměř pět let po vyhlášení tohoto rozsudku. Lucembursko totiž nedodrželo ustanovení čl. 5 odst. 4 ani ustanovení čl. 5 odst. 2. Šest čistíren odpadních vod pro aglomerace s více než 10 000 obyvateli v Lucembursku totiž stále nesplňuje požadavky stanovené směrnicí 91/271/EHS⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Směrnice Rady ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod (Úř. věst. L 135, s. 40; Zvl. vyd. 15/02, s. 26)